

امام خامنه‌ای (دام ظله):
...فاطمیه را باید عاشورایی برگزار نماییم.

سازمان اوقاف و امور خارجه
معاونت فرهنگی و اجتماعی

چه ارزان می فروختند...

«او سرور و برگزیده زنان عالم است و مادر جوانان اهل بهشت و همتای مریم. پدر او که خاتم بود پیامبران بود به خدا سوکنده نکران گرما و سرمای زهرا بود، یکدست خود را زیر سر فاطمه می گذاشت و دست دیگرش را حفاظ او قرار می داد. این فاطمه چنین کسی است و شما در محضر چنین شخصیتی دست به جسارت زدید. آرام تر؛ اینقدر تند نروید! پیامبر شمارامی بیندو به هر حال روزی برخداوارد خواهید شد. واى بر شما آنگاه که جزای اعمالتان را می بینید».

چه زشت! چه شنیع! چه دردآور! چه ننگ آلود! دین در مقابل دینار! ناموس در قبال مال! و بهشت درازای... هیچ چیز... رایگان.

ظالم

السلام عليك يا
السلام عليك يا

برای انسان های کوچکی مثل من، خلیل دشوار است که بخواهد - ولو از دور - درباره آن عظمت سخن بگویند. ما یک چیز و یک خیال و یک تصویر و یک نقش رو ذهنمان می گذاریم. این کجا واقعیت ها و حقیقت ها - که بسی عظیم تراز ذهن ماست - کجا؟ واقعاً دختر پیامبر، معمای ناکشوده ذهن بشرو و معارف بشری است.

کاش این مردم می فهمیدند

کاش این مردم می فهمیدند که مهر تو یعنی چه، قهر تو یعنی چه؟ لطف تو یعنی چه؟ خشم تو یعنی چه؟ رسول الله بسیار تلاش کرد که این معنارابه مردم بفهماند اما نشد. در ملاء عام فریاد برآورد که: ای فاطمه! مهر تو یعنی جواز بهشت و قهر تو یعنی قعر جهنم.

ای فاطمه! مهر تو یعنی مهر خدا، قهر تو یعنی قهر خدا.

ای فاطمه! رضاتور رضای خداست و خشم تو خشم خداست.

همه این ماجراها مگر چند روز پس از وفات پیامبر اتفاق افتاد؟ چه کسی خشم آشکار تورا نفهمید؟ چه کس نارضایی تورا از اوضاع و زمانه درک نکرد؟

اگر کسی به من بگوید که من گونه نیلگون مادرت را، جای آن سیلی را برگونه مادرت ندیدم، می گویم: بازویش را چطور؟ جای تازیانه هاراهم ندیدی؟

اگر بگویدندیدم، می گویم: دود و آتش را چطور؟ سوزاندن در خانه رسول الله را هم ندیدی؟

اگر بگوید دودش به چشم نیامد و یا نرفت، می گوییم: گریه های آشکار و شب و روز مادرم را چطور؟ آن را هم ندیدی؟ نشنیدی؟ گریه ای که پس از آن مردم آمدند و گفتد: به فاطمه بگوئید یاروز گریه کن دیا بشب، آسایش ما مختل شده است.

اگر بگویدندیدم، نشنیدم، می گویم: خطبه مسجد را چطور؟ آن را هم نبودی؟ ندیدی؟ نشنیدی؟ مگر هیچ مردی در مدینه بود که به مسجد نیامده باشد؟

إِنَّ سُلَمِيْنَ سَالِمَكُ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

در روایتی خوانیدم که درخشندگی فاطمه زهرا علیها السلام باعث می شود تا چشمان کروییان ملاء اعلی خیره شود: «زهربند» از اینها می درخشد. ما از این درخشندگی چه استفاده ای بکنیم؟

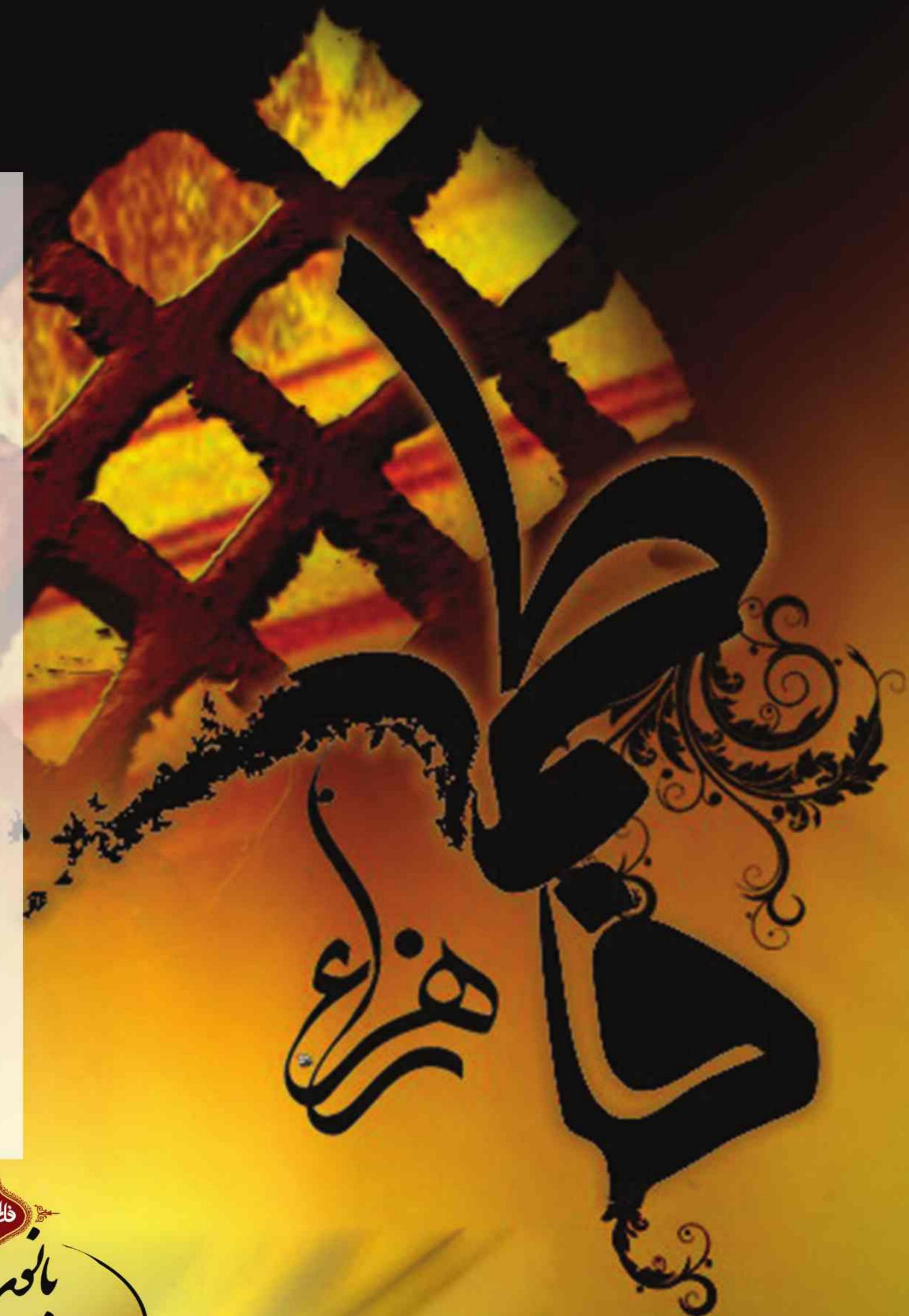
آمده بودم از شما حب و حیا بیاموزم

بانوی من تصور نمی کنم کسی مظلوم تر و محجوب تر از شما در طول تاریخ بوده باشد و خیال نمی کنم پس از شما کسی باید که این همه بزرگوار باشد و این همه ستم ببیند. من آمده بودم که در محضر شما حب و حیا بیاموزم اما به روشنی دیدم که این کوزه طاقت بحر ندارد.

هیچ نامحرمی در طول حیات، شما را ندید و شما به روشنی، غصه فاصله میان مرگ و مقبره را می خورید. به من فرمودید: این تابوت های تخت مانند، زن و مرد را از هم متمایز نمی کنند، کاش تابوتی بود که اندام آدم از روی آن مشخص نمی شد.

چه دقت مؤمنانه ای! چه وسواس محجوبانه ای! چه تأمل شیرینی!
عرض کردم: در حبسه که بودم تابوت هایی دیدم بالبه هایی بلند، بطوری که پیکر در آن جای می گرفت و بر روی آن پارچه ای می افتاد. و بعد با چند شاخه، آن شکل را به شما نشان دادم.

شما خرسند شدید، لبخندی از رضایت بر لبانتان نشست و فرمودید:
چه چیز خوبی! حجم بدن را مشخص نمی کند و تفاوت میان زن و مرد را آشکار نمی سازد.
برای من چنین چیزی بساز و پس از مرگ، مرادر آن جای بده. خوشحال شدم از اینکه کاری
به من سپر دید، اما دوست نداشتم که این کار، به کار بعد از مرگ شما بیاید.
اکنون من آن راساخته ام و فقط دعا می کنم که فاصله میان شما که سازنده منید با آن
تابوت که ساخته من است، لحظه به لحظه بیشتر شود.

مرا شبانه غسل بد... ...

مرا شبانه غسل بده - از روی پیراهن - بر من شبانه نماز بگذار و مرا
شبانه و مخفیانه دفن کن و مدفنم را مخفی بدار. مبادا مردمی که بر من
ستم کرده اند، بر جنازه و دفنم حاضر شوند و از مکان دفنم آگاهی
براند.

یاران معدود و محدودمان با تو شرکت بجوييند در نماز خواندن و
تشييع جنازه و دفن، اما بقيه نه. از زنان، فقط ام سلمه، ام ايمن، فضه و
اسماء بنت عميس و از مردان، فقط سلمان، ابوذر، مقداد، عمار، عبدالله و
حذيفه، همين.

سازمان اوقاف و امور خیریه
ساده فرهنگی و اجتماعی

همزمانی و هم عصری از عواملی است که مانع از شناخت درست شخصیت‌ها می‌شود. ستارگان در خشان عالم بشریت غالباً در زمان حیاتشان به وسیلهٔ هم عصرانشان شناخته شده‌اند؛ مگر عده‌کمی از بر جستگان که انبیاء و اولیاء باشند؛ آن هم به وسیلهٔ عده‌کمی محدودی. آما فاطمهٔ زهراء علیها السلام چنانند که در زمان خودشان، نه فقط پدر و همسر و فرزندان و شیعیان خاصشان، بلکه حتی کسانی که شاید رابطهٔ صمیمانه و گرمی هم با ایشان نداشتند، زبان به مدح آن بزرگوار کشودند.

فاطمه جان

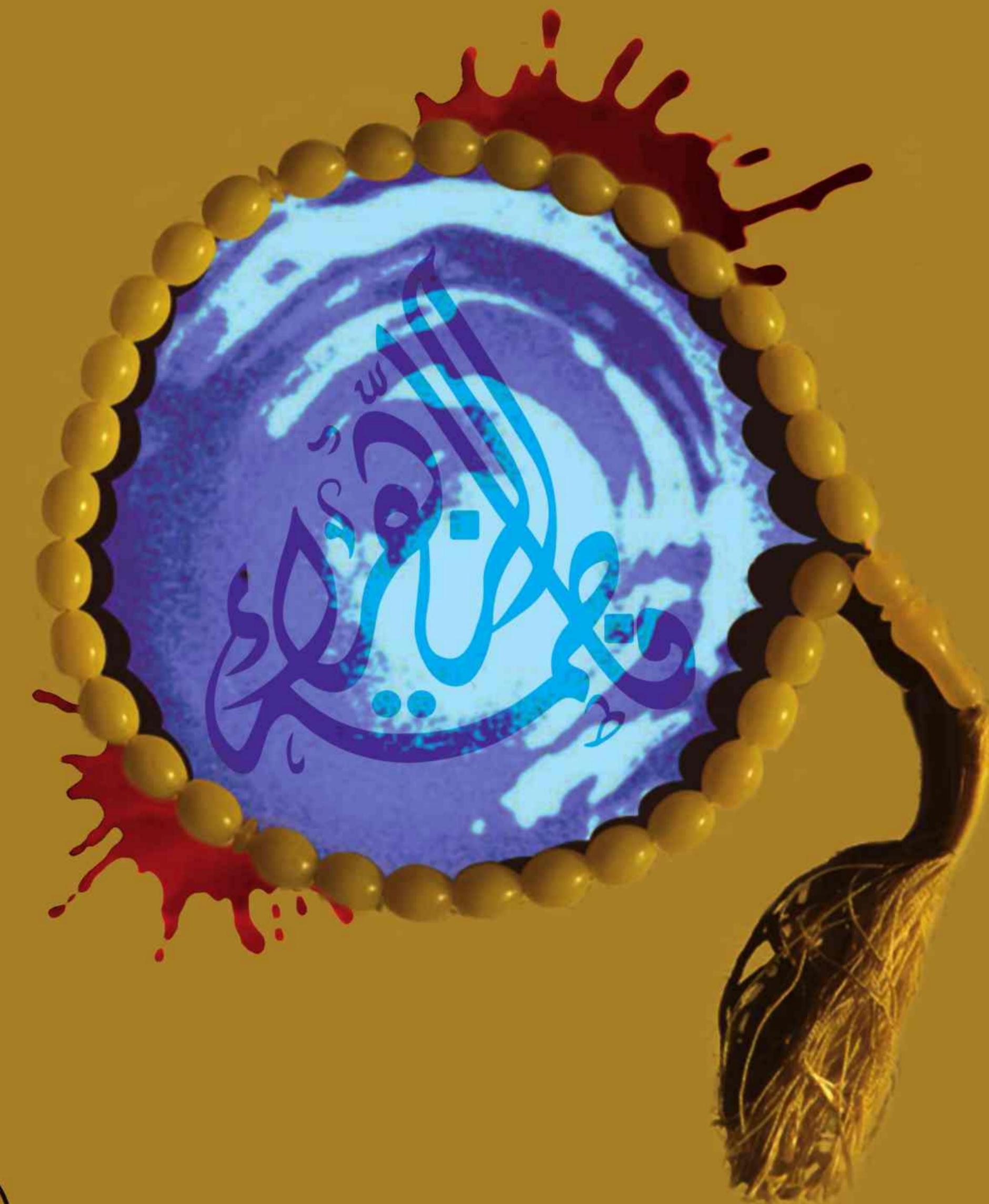
اهل زمین و آسمان گواهند که تو پس از پیامبر، هیچ نخوردی، جز خون
دل. زهرای من! این تازه ابتدای مصیبت ماست.

این من که سر تو را بر دامن گرفته ام، پس از تو، جز بر بالش غم، سر
نخواهم گذاشت و جز نخل های کوفه همراز نخواهم یافت.

این حسن که سر بر سینه تو نهاده است و گریه جگر سوزش امان مرا
بریده است روزی خون دل عمر خویش را بواسطه زهر خیانت بر طشت
غربت خواهد ریخت.

این حسین که ضجه هایش دل ملائکه خدارامی لرزاند و بعید نیست که
هم الان قالب تھی کند و جان نازک خویش را به جان تو پیوند زند، روزی
بجای لبیک چکاچک شمشیر خواهد شنید و بجای متابعت، خنجر و نیزه
وتیر خواهد دید.

این زینب، که هم اکنون بر پای توفاتده است و هر لحظه چون شمع،
کوچک و کوچک تر می شود، مگر نمی داند که باید پروانه وش به پای
چند شمع بسوزد و دم بر نیاورد؟

سازمان اوقاف و میراث
سادات زرتشتی و ایلامی
پیغمبر عبادت کرد و در محراب عبادت ایستاد که «تنورم قدم‌ها» پاهای آن بزرکوار از ایستاندن در محراب عبادت ورم کرد.

خدا برای کربلا مرا تمرین می دهد

مادر! وقتی تو را از پشت در بیرون کشیدند، من میخ های خونین را دیدم.
نگو گریه نکن مادر! باید مرد در این مصیبت، باید هزار بار جان داد و خاکستر
شد. ما سخت تر از عاشورا نیست.
در عاشورا کودک شش ماهه به شهادت می رسد، اما تو کودک نیامده ای -
محسن ایت- به شهادت رسید.
من دیدم که خودت رادر آغوش فضه انداختی و شنیدم که به او گفتی:
مرا بگیر فضه، که محسن ام را کشتد.
هنوز آب تفسیل پیامبر خشک نشده، خانه اش را آتش زدند. آن آتش که عصر
عاشورا به خیمه های گیرد، مبدأش اینجاست.
دختر اگر درد مادرش را نفهمد که دختر نیست.
من کربلا را میان در و دیوار دیدم، وقتی که ناله تو، به آسمان بلند شد.
بعد از این، هیچ کربلایی نمی تواند مرا اینقدر بسوزاند.
در کربلا دشمن به روشنی، خیمه کفر علم می کند، اما اینها با پرچم اسلام آمدند،
گفتند از فتنه می هراسیم، کدام فتنه بدتر از این؟ دیگر چه می خواست بشود؟
شاید خدا می خواهد برای کربلا مرا تمرین دهد تا کاروان اسرا را سرپرستی
کنم، اما این چه تمرینی است که از خود مسابقه مشکلتر است.

لهم
بأنعمتني

سازمان اقواف و مؤسسه
سادات و زرگان و اجتماعی
زهرا علیها السلام می آمدند؛ با او حرف می زدند و آیات الهی را ببر او می خواندند.

هنگامی که فاطمه به در بهشت می رسد

امام باقر علیه السلام می فرماید: هنگامی که فاطمه به در بهشت می رسد، به پشت سرش می نگرد. ندا می رسد: ای دختر حبیب! اینک که دستور داده ام به بهشت بروی پس، نگران چه هستی؟ فاطمه سلام الله علیها جواب می دهد: ای پروردگار! دوست دارم در چنین روزی با پذیرش شفاعتم، مقاوم و منزلم معلوم شود. ندا می رسد: ای دختر حبیب! برگرد و به مردم بنگر و هر که در قلبش دوستی با یکی از فرزندان نهفته است داخل بهشت گردان.

امام باقر علیه السلام به جابر فرمود: جابر! به خدا سوگند، فاطمه سلام الله علیها در روز قیامت چنان است که خداوند به خاطر فاطمه به دوستان آن حضرت نیز مقام شفاعت می دهد.

هنگامی که شیعیان فاطمه همراه وی به در بهشت می رسند، خداوند در دلشان می افکند که به پشت سر بنگردند. وقتی چنین کنند، ندا می رسد: دوستان من! اکنون که شفاعت فاطمه را در حق شما پذیرفتم، نگران چه هستید؟

آنان عرضه می دارند: پروردگار! ما نیز دوست داریم در چنین روزی مقام و منزلت ما برای دیگران آشکار شود.

ندا می رسد: دوستانم! برگردید و بنگردید و هر که به خاطر دوستی فاطمه شما را دوست داشت و نیز هر که به خاطر محبت فاطمه به شما غذا، لباس یا آب داده و یا غیبیتی را از شما دور گردانیده، همراه خود وارد بهشت کنید.

حالا بعد از قضیه وفات پیامبر صلی الله علیه و آله، امند به مسجد و آن خطبه عجیب را خواندن، خیلی شکفت انکیز است!
اصل امثال ما که اهل سخنرانی و حرف زدن ارجالی هستیم، می فهمیم که چقدر این سخنان عظیم است.

آرام اشک بریزید

بچه ها بیایید. حسن جان! زینبم! عزیزم ام کلثوم بیائید با مادر وداع کنید. سخت است می دانم، خدا در این مصیبت بزرگ به اجر و صبرش پاریتان کند.

آرامتر عزیزان! از گریه! گریزی نیست، اما ضجه نزنید، شیون نکنید، مثل من آرام اشک بریزید.

نمیدانم چطور تسلیتان دهم. این مادر، آخر مادری نبود که همتا داشته باشد، که کسی بتواند جای او را پر کند، که جهان بتواند چون او دوباره بزاید.

اما تقدیر این بوده است، راضی شوید به مشیت خداوند و زبان به شکوه نکشائید.

رویش را؟ سیما مادر را؟ باشد. باز می کنم، هر چند که دل من دیگر تاب دیدن آن چهره نیلی را ندارد. وای، مهتاب چه می کند با این رنگ روی مهتابی!

اینقدر صدا نزنید مادر را! او که اکنون توان پاسخ گفتن ندارد، فقط نگاهش کنید و آرم اشک بریزید.

اما نه، انگار این دست های اوست که از کفن بیرون می آید و شمارادر آغوش می گیرد.

این باز همان دل مهربان اوست که نمی تواند پس از وفات نیز ندای شما را بی جواب بگذارد. تا کجاست مقام قرب تو فاطمه جان!

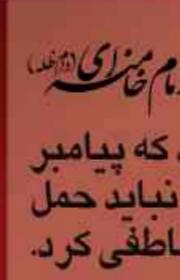
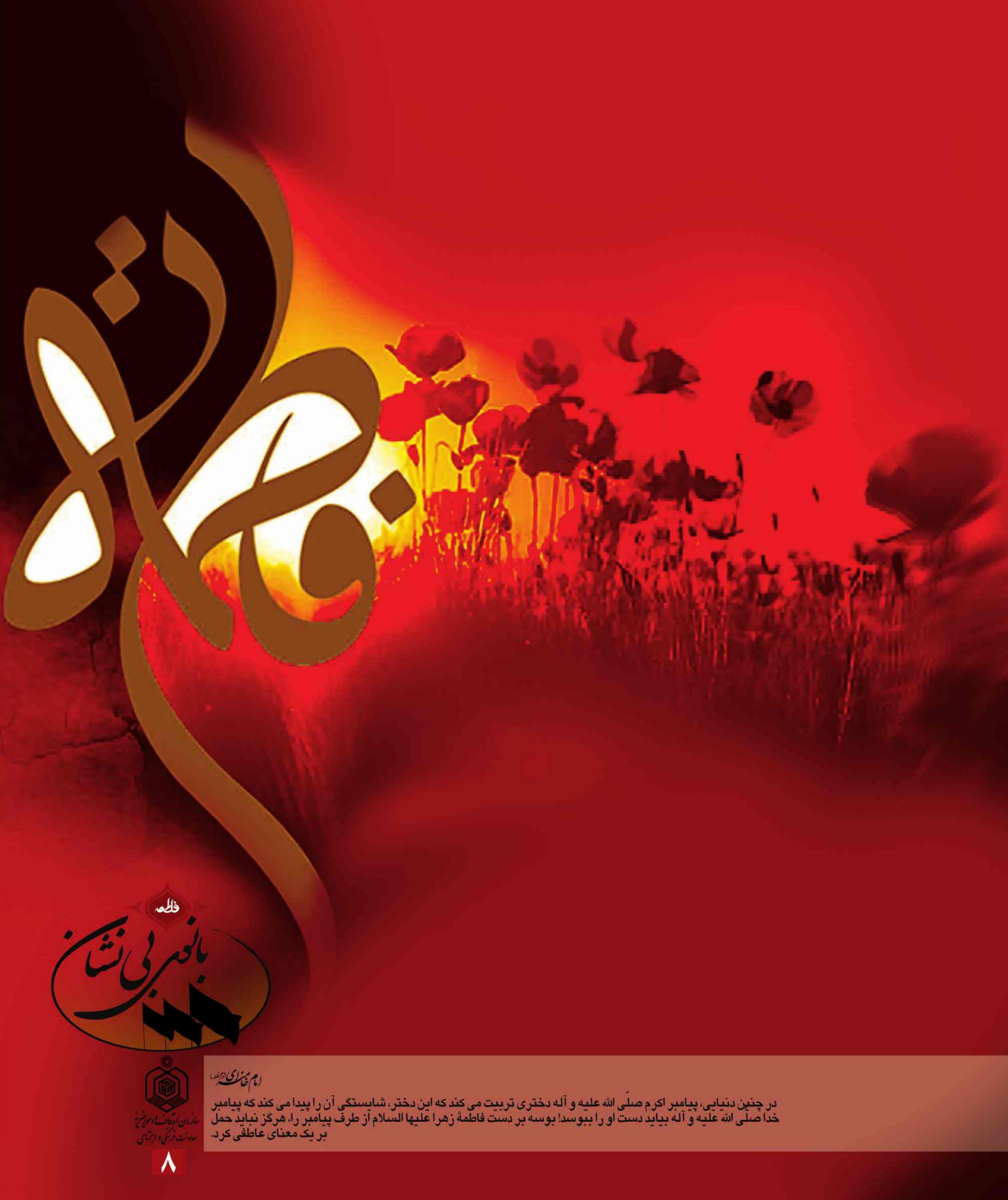
شمارابه خدا بس کنید بچه ها! برخیزید!
این جبرئیل است که پیام آورده، برخیزید!

جبرئیل می گوید: روح این بچه ها مفارقت می کند از جسم، بردارشان.

جبرئیل می گوید: عرض به لرزه درآمده، بردارشان، شیون ملائک آسمان را برداشته، بردارشان، تاب و تحمل خدا هم ...علی جان!

بردارشان.

برخیزید بچه ها! چه شبی است امشب خدایا! لا حول ولا قوه الا بالله...

زمینه زنی
در چنین دنیایی، پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله دختری تربیت می کند که این دختر، شایستگی آن را پیدا می کند که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله بیاید دست او را ببوسد! بوسه بر دست فاطمه زهرا علیها السلام آز طرف پیامبر را، هرگز نباید حمل ساده زنگی و اینجا هی

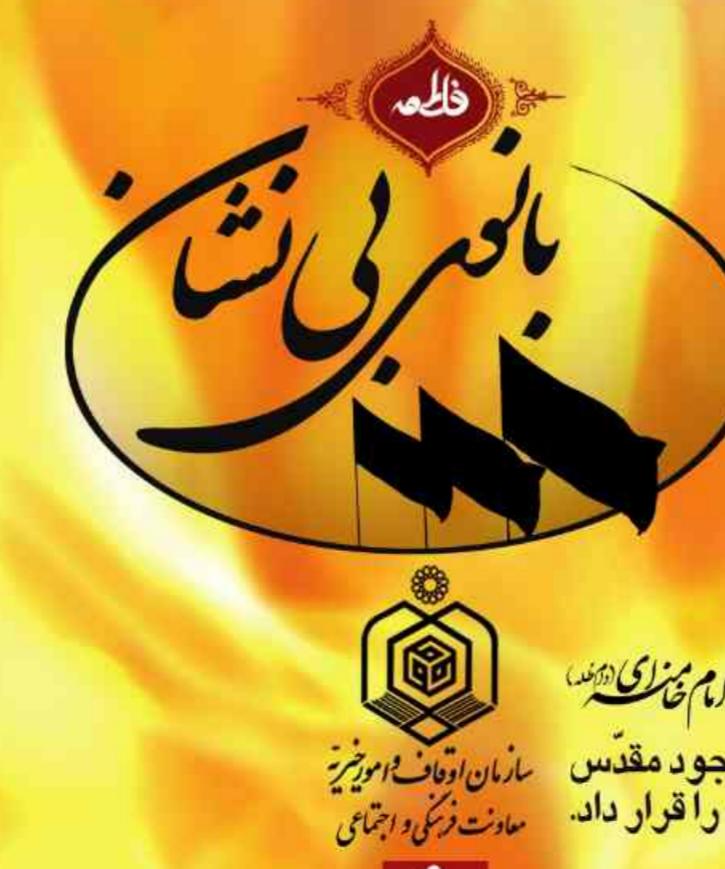
بر یک معنای عاطفی کرد.

فاطمه علیها السلام، فدایی ولایت

یکی از ضروری ترین عرصه هایی که در آن بایستی به فاطمه زهراء علیها السلام اقتدا نمود، عرصه دفاع از حریم امامت و ولایت می باشد.

در فرهنگ شیعیان، حضرت صدیقه طاهره علیها السلام به عنوان حامی و فدایی ولایت لقب گرفته اند؛ چرا که او در کوتاه دوره زندگانی خویش پس از هجران رسول خدا علیهم السلام زیباترین جلوه پاسداری از حریم ولایت را به تصویر کشانید و یگانه ترین اسوه گری را در این گستره بر تارک تاریخ جاودانه گردانید.

فاطمه علیها السلام شیداترین پروانه شمع امامت بود؛ پروانه عاشقی که با سوختن و فداسازی خویش به همگان آموخت که امام برق چونان کعبه است؛ کعبه ای که مردم بایستی بر گردش طواف نمایند؛ نه او بر گرد مردم. این، فاطمه بود که عاشقانه ترین پاسداشت را از حریم امامت روا داشت. این، فاطمه بود که یگانه ترین اسوه دهی رادر همراهی با ولایت ادا ساخت؛ همو که پهلویش شکست و در خون نشست؛ اما لحظه ای از یاوری ولی امر خویش از پای ننشست؛ هموکه با فریادهای جگرسوز خویش، زیباترین شعار ولایت مداری را در گوش جان پیروان خویش طینی اند از ساخت؛ ای ولی امر من! روحمن به فدای روح تو و جانم سپر بلای تو! هماره هماره تو خواهم بود؛ چه در خیر و نیکی به سر بری و چه در سختی و بلا گرفتار شوی! باری، پیشتر از ترین، خالص ترین و کاری ترین حمایت گر ولایت و امامت، فاطمه علیها السلام بود و هموست که بایستی مقتصدا و اسوه ما در این برهه از زمان واقع شود.

فاطمه، سفارش شده برترین رسول الهی

در فضیلت فاطمه زهرا^{علیها السلام} همین بس که اشرف مخلوقات و برترین کائنات، پیامبر رحمت، محمد مصطفی^{علیه السلام}، عمری را به معرف فاطمه می پردازد؛ در هر فرصت مناسبی از فضل و فضیلت فاطمه سخن می راند و احترامی بی حد و حصر در حق وی روا می دارد تا شاید این فرشیان حق ناشناس، قدرشناس این گوهر دردانه عرشی گردند.

روزی پیامبر، در حالی که دست فاطمه^{علیها السلام} را گرفته بودند، از منزل خارج شدند و در میان جمع مسلمانان حضور یافتند و خطاب به ایشان فرمودند:

هر که این دختر را می شناسد که می شناسد، اما هر که او را نمی شناسد، بداند که او فاطمه دختر محمد است. او پاره وجود من است. او قلب من است. او روح میان دو پهلوی من است. هر که او را بیازارد مرا آزرده است و هر که مرا بیازارد، همانا خدا را آزار و اذیت رسانیده است.

این فرموده های حکمت آمیز از زبان پاک وجودی صادر شده که طبق صریح آیات قرآن، هرگز رفتاری از روی خواسته های نفسانی یا گفتاری برخاسته از احساسات غیرعقلایی از وی صادر نمی شود و سخن او، جز وحی نیست که بر او الهام می شود .

باری، گفتارش عین حکمت است. رفتارش عین حقیقت است. سخنش عین وحی الهی است. کلامش عین خواست خدایی است. کردارش عین رضایت باری است. چنین وجود نوراف و پاکی در شأن یگانه دخترش می فرماید:

فِدَاكِ أَبُوكِ يَا فَاطِمَةً! پُدرْتْ بَادَا فَدَائِي بُودْ تُو! اَيْ فَاطِمَه!

این بیان نوراف پیامبر، برانگیزندۀ معرفتی بس عمیق نسبت به مقام بی نظری فاطمه^{علیها السلام} می تواند باشد و رساننده این واقعیت که فاطمه^{علیها السلام}، جان و جانان رسول خداست؛ فاطمه، روح و ریحان رسول خداست؛ فاطمه پاره ای از وجود رسول خداست و در یک کلام: فاطمه، مایه قوام و استمرار وجود رسول خداست.

زمینه زنی

سازمان اوقاف و مؤسسه
سادات فرقہ و اجتماعی

فاطمه زهرا سلام الله علیها از بین آن همه خواستگار، این جوان پاک باختة همه چیز در راه خداداده را انتخاب کرد که دائم در میدان های جنگ بود. شوکی که نیست ادخر رهبر با عظمت اسلام و حاکم مقندر زمان است: این همه خواستگار دارد: در بین این خواستگارها، پولدار هست. شخصیت دار هست. اما خدا از بین این همه، علی علیه السلام را برای فاطمه سلام الله علیها انتخاب کرده بود و فاطمه هم به انتخاب الهی راضی و از آن خشنود بود.

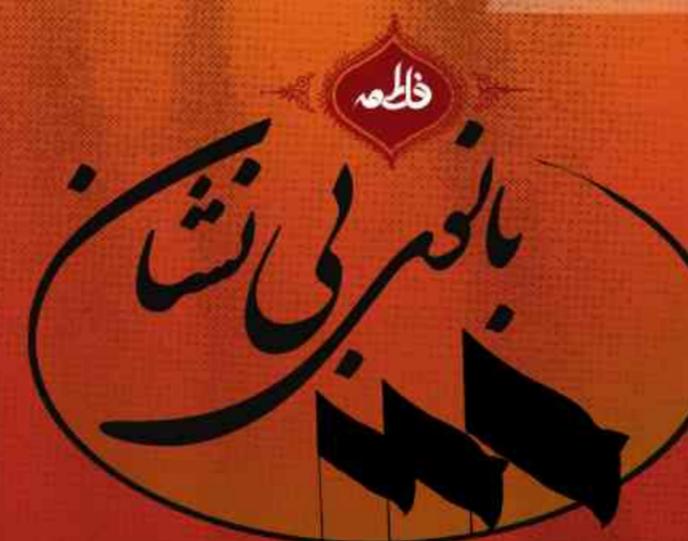
لبخند بر تابوت

اسماء پیش آمد به چشم‌های خانم خانه نگریست.
بانوی من! شمارا چه شده؟

چه چیزی شمارا این گونه پریشان کرد؟!
در تمام زندگی تلاش کرده‌ام چشم نامحرمی مرانبیند؛
حال نگران حجاب بعد از مرگ هستم.
بانو که تعجب را در چشم‌های اسماء خوانده بود ادامه
داد: این تابوت‌هایی که مرسوم است، خیلی پوشیده
نیست. هر چند روی جنازه را پارچه می‌کشند، اما حجم
بدن در برابر دید نامحرم‌ها است.

اسماء رو به بانویش عرضه داشت:
من در سرزمین مادری ام دیده‌ام تابوتی درست می‌کنند
که دیواره دارد و اندام در مقابل دید دیگران نیست.
به اسماء توصیه نمود یکی از آن تابوت‌ها را برایش
درست کند.

هیچ کس حضرتش را از زمان رحلت پدرش تا آن روز
که توانسته بود برای پوشش بعد از مرگش هم کاری
کند، آنقدر خوشحال ندیده بود.

زمین زهرا

زندگی فاطمه زهراسلام الله عليها از همه ابعاد، زندگی ای همراه با کار و تلاش و تکامل و تعالی روحی یکی انسان است.
شوهر جوان او دانما در جبهه و میدان‌های جنگ است؛ اما در عین مشکلات محظوظ و زندگی، فاطمه زهراسلام الله عليها، مثل
کاتونی برای مراجعات مردم و مسلمانان است.

فاطمه، شب قدر عارفان

در آسمان معرفت حضرت زهرا علیها السلام برترین اندیشه های بشری، حیران و تیز پر روازترین عقل ها، سرگردان گشته اند. بلندای رتبت و اوج منزلت این در یکدane خزاين عرش الهی، چنان والا و بالاست که در گستره ادراک نمی گنجد.

بنابر روایات متعدد و معتبری که از ائمه طاهرين علیهم السلام رسیده، حقیقت ليلة القدر به وجود فاطمه زهرا علیها السلام تفسیر شده است.

آری، حقیقت ليلة القدر، وجود یگانه زهراست. و چرا چنین نباشد؟ حال آن که ليلة القدر، ظرف نزول قرآن صامت است و فاطمه، ظرف نزول یازده قرآن ناطق.

انسان های به تکامل و فعلیت رسیده، قرآن ناطقند و این فاطمه است که ظهور یازده کلام الله ناطق گردیده است:

فاطمه، از نظر حقیقت، باطن ليلة القدر است. و ما آدریکَ ما لیلَةُ الْقَدْرِ چه کس رایارای آن خواهد بود تا ليلة القدر را درک نماید؟!

باری، قدر و منزلت فاطمه برای مردمان، نهان است به همان سان که عظمت شب قدر برای ایشان، پنهان است. به دیگر سخن، معرفت حقیقی فاطمه، همان قدر در اوج و دست نایافتنی است که ادراک شب قدر.

او، همان حقیقت یگانه ای است که رازگشای حقایق، حضرت امام جعفر صادق علیه السلام، معرفت وی را هم طراز ادراک شب قدر معرفی می فرماید:

«الليلة»، فاطمة و «القدر»، الله. فمن عرف حق معرفتها فقد ادرك ليلة القدر...؛ «ليلة»، فاطمه است و «قدر»، الله؛ از این روی هر آن که به شناخت حقیقی فاطمه، توفیق یابد، بی گمان شب قدر را درک کرده است.

بهشت‌پیامبر

یک بار عایشه به پیامبر گفت: چرا اینقدر فاطمه را می‌بویی؟
چرا اینقدر فاطمه را می‌بوسی؟ چرا به هر دیدار فاطمه، تو
جان دوباره می‌گیری؟

گفتم: خموش! عایشه! فاطمه بهشت من است، فاطمه کوثر
من است، من از فاطمه بوی بهشت می‌شنوم، فاطمه عین
بهشت است، فاطمه جواز بهشت است، رضای من درگروی
رضای فاطمه است، رضای خدا در گروی رضای فاطمه
است، خشم فاطمه جهنم خداست و رضای فاطمه بهشت خدا.
فاطمه جان! خاطر تو رانه فقط بدین خاطر می‌خواهم که تو
دختر منی، تو سیده زنان عالمیانی، تو برترین زن عالمی،
خداتورا چنین برگزیده است و خدا به تو چنین عشق
می‌ورزد.

این را من از خودم نمی‌گویم، کدام حرف را من از جانب
خودم گفته‌ام؟
آن شب که به معراج رفته بودم، دیدم که بر در بهشت به
زیباترین خط نوشته است:

خدایی جز خدای بی‌همتا نیست، محمد² پیامبر خداست.
علی معاشق خداست، فاطمه، حسن و حسین برگزیدگان
خدا هستند و لعنت خدا بر آنان که کینه‌ورز این عزیزان خدا
باشند.

رَمَّمَّيْزِيْ شَهْرِ

لِلْهِ

سازمان اوقاف و میراث
سازمان فرهنگی و اجتماعی

پیغمبر صلی الله علیه و آله، پیرمرد مستمندی را به در خانه امیر المؤمنین علیه السلام فرستاد که «ببر حاجت را از آنها
بخواه». فاطمه زهر اسلام الله علیها، تخته پوستی را که حسن و حسین علیهم السلام روی آن می‌خوابیدند و به عنوان
زیرانداز فرزندان خود در خانه داشت و چیزی جز آن نداشت. به سائل داد و گفت «ببر بفروش و از پول آن استفاده کن!»

اجر رسالت

«بگو هیچ اجر و پاداشی در برابر ابلاغ رسالتم
نمی‌خواهم، مگر دوست داشتن و نیکی به
نزدیکانم...»*

آیه نازل شد. به همهٔ مؤمنین از زن و مرد دستور
نیکی به خاندان و نزدیکان پیامبر خاتم را صادر
کرد. مردم مانده بودند، مودت و دوستی چه کسانی
واجب است و به دستور خدای مهربان باید به چه
کسانی مهروزی و محبت کنند.

خدمت رسول خاتم آمده عرضه داشتند:
ای پیامبر خدا! نزدیکان شما - که محبت آن‌ها بر ما
واجب است - چه کسانی هستند؟

حضرت ختمی مرتب فرمود: «علی، فاطمه و
فرزندان فاطمه علیها السلام» و این نکته را ۳ بار تکرار
کردند.

* شوری، ۲۳

زمینه زنی

سازمان اقواف امور خارجی
ساده‌ترین و ارزش‌مند

فاطمه زهرا سلام الله علیها، درقلة بشریت قرار دارد و کسی از او بالاتر نیست و می‌بینیم که آن بزرگوار به عنوان یک بانوی
مسلمان، این فرصت و قدرت را یافت که خودش را به این اوج برساند.

عاشراتر از عاشورا

مادر! زینب را از عاشورا مترسان. مرابه کربلا دلداری مده.
عاشرات اینجاست! کربلا اینجاست!

اگر کسی جرأت کرده قب و قاب مرگ پیامبر، خانه دخترش را آتش بزند، فرزندان او جرأت می کنند، خیمه های نوادگان پیغمبر را آتش بزند.

من بچه نیستم مادر!
شمیرهایی که در کربلا به روی برادرم کشیده می شود، ساخته کارگاه سقیفه است. نطفه اردواگاه ابن سعد در سقیفه منعقد می شود.

مادر! در کربلا هیچ زنی میان در و دیوار قرار نمی گیرد.
خودت کفه ای. ما حداقل تازیانه می خوریم، اما میخ آهنجین،
بدنهایمان را سوراخ نمی کند.

مادر! وقتی تو را از پشت در بیرون کشیدند، من میخ های خونین را دیدم.
نکو گریه نکن مادر! باید مرد در این مصیبت، باید هزار بار جان داد
و خاکستر شد.

ماسخت جانی کرده ایم که تاکنون زنده مانده ایم.
نکو که روزی سخت تر از عاشورا نیست.

در عاشورا کودک شش ماهه به شهادت می رسد، اما تو کودک نیامده ای - محسن ای - به شهادت رسید.
دختر اگر درد مادرش را نفهمد که دختر نیست.

من کربلا را میان در و دیوار دیدم، وقتی که ناله تو به آسمان بلند شد.

بعد از این هیچ کربلایی نمی تواند مرا اینقدر بسوژاند.

سازمان اوقاف و امور اسلامی
سازمان تربیت و اسناد

رزم نظری حسابات

برخلاف تصویر دشمنان ملامتکر، این دختر با برکت و این وجود نزی وجود، آن چنان مایه بقای نام و یاد و مکتب و معارف پیامبر صلی الله علیه و آله شد که از هیچ فرزند برجسته و با عظمتی، چنین چیزی مشاهده نشده است.

فاطمه، جلوه نمای جمال خدایی

هر موجودی به اندازه ظرفیت وجودی خویش، پرتوی از نور جمال احده را نمودار می سازد. از این روی به هر میزان که ظرفیت وجودی موجود کامل تر باشد، تجلیات بیشتری از انوار جمال را منعکس می نماید. در نتیجه، هر چه مرتبه وجودی قوی تر باشد، جمال آن بیشتر و مشاهده آن لذت بخش تر خواهد بود.

آن هنگام که نور فاطمه از نور عظمت و جلالت الهی سرچشمه گرفت، تمام آسمان ها را غرق نورافشانی خویش گردانید؛ تا جایی که ملایکه آسمان ها از عظمت این آفریده خدایی، جملگی بر آستان ربوی سربه سجده ساییدند و مات و حیران پرسیدند:

ای پرورش دهنده ما! و ای سید و سرور ما! حقیقت این نور بی نظیر چیست؟!
در پاسخ سؤال خویش، شنیدار این وحی الهی شدند که:

این آفریده، پرتوی است از نور من که در آسمانم جایش داده ام، اور از عظمت بی انتها خویش آفریده ام؛ او را از صلب پیامبری از پیامبرانم خارج خواهم گردانید که با فضیلت ترین پیامبران است؛ از این نور، امامانی را برمی انگیزم که امر مرا اقامه می کنند و به حقیقت من رهنمون می شوند؛ ایشان را جانشینان خویش در روی زمین، بعد از خاتمه وحیم، قرار خواهم داد.

نور تبسم فاطمه علیها السلام

بهشتیان در جنت های جاویدان غرقِ لذت بَری از انواع نعمت های بهشتی می باشند که به ناگاه نوری فروزنده همچون نور خورشید، همه بهشت هارا نورافشان می کند. تلاؤ این نور، تمام توجه بهشتیان را از لذت ها و نعمت های بهشتی بازگردانده، به خود معطوف می دارد. در این هنگام ، در حالی که غرق تماشای این نور گشته اند، با تعجب و حیرت از یکدیگر می پرسند: این نور چیست و از آن کیست؟! شاید که پروردگار پر عزّت ما جلوه گر شده و بر ما نظر افکنده است!!!

برخی دیگر در پی نظاره این نور بی مثال به مناجات با خداوند دل می سپارند و می پرسند: پروردگارا! همانا در کتاب خود در وصف بهشت فرموده ای: بهشتیان، در جنت خورشیدی نمی بینند؛ پس این خورشید فروزان که نور همه جنان در پیشگاه آن بی فروع است، چیست؟!

و در نهایت، پاسخ خود را می یابند؛ این نور، نور تبسم فاطمه زهراء علیها السلام در فردوس اعلام است که نورافشان جنان و لذت به روی علی مرتضی علیها السلام در فردوس اعلام است که نورافشان جنان و لذت بخش جنتیان گردیده است؛ چنان نوری بی مثال که انوار جنان با وجود آن، توان فروغ و پرتوافشانی نمی یابند و لذتی وصف ناشدنی که تمام نعمت ها، لذت ها و بجهت های بهشتی در پیشگاه آن، مجال دلربایی و عشه گری نمی یابند.

نور تبسم فاطمه علیها السلام به روی امیر المؤمنان علیها السلام در بهشت، والاترین لذت و بی مثال ترین ابتهاج بهشتیان می شود و این خود شاهد دیگری است بر کمال ظرفیت وجودی فاطمه.

زیباترین سرمشق بخشش

تو اصلاً برای خودت نبودی، ایثار محض بودی و زیباترین سرمشق بخشش

یادت هست که من و حسین در بستر بیماری خفته بودیم و تو و پدر پروانه‌وار گردمان می‌گشتید و مداوایمان می‌کردید. نذر کردید که سه روز روزه بگیرید.

ما به لطف خدا و دعای شما شفا یافتیم و اولین روز ادای نذر آغاز شد و ما هم با شما سه روز را روزه گرفتیم.

وقت افطار بود، که صدای در بلند شد. مسکینی بود که یاری می‌خواست. هنوز کلام فقیر به پایان نرسیده بود که تو و پدرم نان‌های خود را بر روی هم گذاشتید و ناگاه نانهای من و حسین و فضه را هم بر روی آن یافتید و همه را تحويل سائل دادید.

افطار با آب گشوده شد و همه گرسنگی را با خود به رختخواب بردیم و اینگونه سه روز بر ما گذشت بی آنکه چیزی غیر از آب در سفره داشته باشیم.

بعد از این روز سوم روزه، من و حسین از حال رفتیم، تو چشمانت به گودی و کبودی نشسته بود، اما به نماز ایستادی و پدر هم که مرد گرسنگی بود و صبوری، چون کوه، استوار ایستاده بود و خم به ابرو نمی‌آورد ولی به حال مارقت می‌برد.

زمینه زنی

سنت لا یتغیر الهی نگذشت که زهرای مرضیه سلام الله علیها در پشت حجاب غلیظ او هام پنهان بماند و آن ستاره در خشان خونین در گذشت زمان به خورشیدی تابان بدل شد. و امروز نام او و باد و مظلومیت او از همه حصارهای کتمان، عبور کرده است، و به اعماق دلها و جانها رسیده است. و این درخشندگی و قزایندگی ادامه خواهد داشت: «اعنا اعطیناک الكوثر»..

تو حقيقة ليلة القدر

يا فاطمه!

تو حقيقة ليلة القدر؛ همان شبی که **فيها يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٌ**؛
پس تو میزان جداسازی حق از باطلی.
يا زهراء!

تو تفسیر ليلة القدر؛ همان شبی که ظرف نزول حقيقة قرآن گشته است. پس تو حقيقة قرآنی و ظرف نزول یازده کلام الله ناطق. تو آینه دار تام اسماء و صفات پروردگاری.

يا راضيه!

تو باطن ليلة القدر؛ همان شبی که مبارکه است و همان شبی که حاجات بندگان در آن برآورده می شود و دعای ایشان در آن به اجابت می رسد. هنگامه ریزش فیوضات، خیرات و برکات بی نهایت الهی. پس تو سرچشمہ بی کرانه برکت و خیر کثیری.

تو تجلی تمام رحمت ربی. تو وجیهه عنداللهی که عرض نیاز حاجتمندان با وساطت توبه درجه اجابت می رسد.

يا طاهره!

متحیرم که چه خواست؟ تو مظہر واجب الوجودی. تو معنی جان ممکناتی. تو جام جهان ٹمای ذاتی. تو مظہر جملہ صفاتی. تو مجھوہلة القدری؛ همان گونه کہ مخفیة القبری.

تنها خدا می داند که در آفرینشت چه کرده است؛ تنها خدا.

